

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2018 r.

Poz. 1654

USTAWA

z dnia 5 lipca 2018 r.

o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427 i 650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa określa także zasady kontrolowania jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu lub obejmowanych procedurą celną dopuszczenia do obrotu, jeżeli paliwa te przeznaczone są do użycia w:

 - 1) gospodarstwach domowych;
 - 2) instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.”;
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629 i 1633) wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:

 - a) wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo
 - b) wprowadzania do obrotu paliw stałych;”;
 - b) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) paliwa stałe:

 - a) węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego,
 - b) produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania,
 - c) biomasę pozyskaną z drzew i krzewów oraz biomasę roślinną z rolnictwa,
 - d) torf,
 - e) muły węglowe, flotokoncentraty,
 - f) węgiel brunatny,
 - g) dowolną mieszaninę paliw, o których mowa w lit. a–f, z dodatkiem lub bez dodatku innych substancji, zawierającą mniej niż 85% węgla kamiennego;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 14 marca 2018 r. pod numerem 2018/98/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- c) po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:
- „4b) paliwo stałe niesortowane – paliwo stałe, o którym mowa w pkt 4a lit. a i b oraz e–g, niepoddane procesowi wzbogacania lub mieszaninę węgla o zróżnicowanym uziarnieniu niespełniającą wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;”
- d) po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:
- „14a) wprowadzanie do obrotu paliw stałych – sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2;”
- e) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) akredytowane laboratorium – laboratorium niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo wprowadzania do obrotu paliw stałych, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1338), do wykonywania badań jakości paliw lub paliw stałych;”
- f) po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:
- „21a) próbka paliwa stałego – paliwo stałe pobrane do badań;”
- 3) w art. 3a:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.
2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.”

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację spalania inną niż wskazana w art. 1 ust. 2 pkt 2, opalaną paliwem stałym, przez organ ochrony środowiska, który wydał pozwolenie, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 albo 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾), albo przyjął zgłoszenie, o którym mowa w art. 152 ust. 1 tej ustawy.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest ważne przez rok, licząc od dnia jego wystawienia.

Art. 6c. 1. Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

2. Kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

3. Świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Art. 6d. Świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Art. 6e. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa jakości, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości.”;

5) w art. 7:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych:

- 1) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. e i g;
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. f;
- 3) niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 4) niesortowanych;
- 5) dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zabrania się obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

- 1) wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. e i g,
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. f;
- 3) niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2,
- 4) niesortowanych

– przywiezionych z terytorium państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167 i 1544) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592 i 1648.

- c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu paliwa stałego należy dołączyć oświadczenie o przeznaczeniu tego paliwa.”;
- 6) w art. 12 w ust. 2:
- a) w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych”;
- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, magazynowania paliw oraz wprowadzania do obrotu paliw stałych, u których dokonywana będzie kontrola jakości paliw lub paliw stałych;”;
- c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) ustalanie sposobu oznaczania próbki, próbki paliwa stałego i kopii świadectwa jakości w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni paliw lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek podczas przeprowadzanych badań;”;
- 7) art. 13 otrzymuje brzmienie:
„Art. 13. Zarządzający może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6–10, lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub paliw stałych lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw lub paliw stałych.”;
- 8) w art. 16:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kontrolę jakości paliw lub paliw stałych u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek, a także kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 1–3 oraz art. 9c, przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydane go przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.”;
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Próbki paliw stałych pobiera się z przenośników taśmowych, podnośników kubełkowych, wagonów kolejowych, samochodów lub z pryzmy uzyskanej po wyładowaniu tego paliwa z wagonów, samochodów, statków albo z barek lub ze zwałów albo z opakowań jednostkowych.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Inspektor może w toku kontroli żądać udostępnienia dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa lub paliwa stałego.”;
- d) w ust. 5a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) kopii dokumentów określonych w art. 6b ust. 1 i 2.”;
- 9) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. 1. W toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki lub dwie próbki paliwa stałego.
2. Inspektor oznacza próbki lub próbki paliwa stałego w sposób ustalony przez Zarządzającego.
3. Próbkę paliwa stałego przekazuje się do badań laboratoryjnych wraz ze świadectwem jakości, które inspektor oznacza w sposób ustalony przez Zarządzającego.”;
- 10) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:
„Art. 18a. 1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub z innym akredytowanym podmiotem na pobieranie próbek paliw stałych, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki paliw stałych są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub przez inny akredytowany podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobieranie.”;

11) art. 19b otrzymuje brzmienie:

„Art. 19b. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz metody określone w odpowiednich normach.”;

12) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 17, art. 18 ust. 2 lub art. 18a ust. 2, inspektor sporządza protokół pobrania próbek lub próbek paliw stałych.”;

b) w ust. 2:

– pkt 5–7 otrzymują brzmienie:

„5) datę pobrania próbek lub próbek paliw stałych;

6) określenie miejsca pobrania próbek lub próbek paliw stałych;

7) opis sposobu, w jaki pobrano próbki lub próbki paliw stałych;”;

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) informację o ilości wprowadzanego do obrotu przez przedsiębiorcę paliwa stałego o określonych wymaganiach jakościowych, z której pobrano próbki tego paliwa stałego;”;

– pkt 9–11 otrzymują brzmienie:

„9) znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy informacje dotyczące pochodzenia i jakości badanego paliwa lub paliwa stałego;

10) określenie rodzaju oferowanego paliwa lub paliwa stałego, których próbki lub próbki paliwa stałego pobrano, oraz ilości pobranego paliwa lub paliwa stałego;

11) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora pobierającego próbki lub próbki paliwa stałego;”;

– w pkt 12 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) inspektora pobierającego próbki lub próbki paliwa stałego.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawicieli nie stanowi przeszkody dla przekazania do badań pobranych próbek lub próbek paliw stałych.”;

13) w art. 21:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Inspektor sporządza także protokół pobrania próbek lub próbek paliw stałych przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający:”;

b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) informacje o oznaczeniu próbek lub próbek paliw stałych oraz świadectwa jakości uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego próbki lub próbki paliw stałych pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium;

4) podpis inspektora pobierającego próbki lub próbki paliw stałych.”;

14) w art. 22:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Inspektor lub upoważniony pracownik Inspekcji Handlowej niezwłocznie przekazują upoważnionemu pracownikowi akredytowanego laboratorium pobrane próbki lub próbki paliw stałych w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliw lub paliw stałych i ich cech charakterystycznych.

2. Jedna z próbek lub próbek paliw stałych stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę lub próbkę paliw stałych przeznaczają się do badań.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz próbek paliw stałych lub próbek kontrolnych paliw stałych w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

4. Badania pobranych próbek lub próbek paliw stałych i próbek kontrolnych przeprowadza się w akredytowanym laboratorium. Badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz próbek paliw stałych i próbek kontrolnych paliw stałych mogą być przeprowadzane także w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia kontrolowanemu protokołu zawierającego wyniki badań próbek.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu, jeżeli przeprowadzone badania próbek paliw stałych wykazały, że:

- 1) paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub
- 2) wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości.

7b. Ocena zgodności wartości parametrów próbki paliwa stałego lub próbki kontrolnej paliwa stałego z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości jest dokonywana z uwzględnieniem dopuszczalnego poziomu odchylenia wartości parametrów jakościowych paliw stałych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.”,

d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do ilości paliwa stałego, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 8a.”;

15) w art. 24:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego.”,

c) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 1a, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1 i 1a, stanowią dochód budżetu państwa.

7. Należności, o których mowa w ust. 1 i 1a, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

16) w art. 25 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) próbek lub próbek paliw stałych pobranych do badań – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;

2) próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub próbek kontrolnych paliw stałych – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;”;

17) art. 26b otrzymuje brzmienie:

„Art. 26b. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.”;

18) w art. 27 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Zarządzającemu, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek lub próbek paliw stałych z ich analizą.

2. Pozostałości po próbkach i próbkach paliw stałych oraz próbki kontrolne paliw lub paliw stałych niepoddane badaniom podlegają, na wniosek wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, komisijnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.”;

19) uchyla się art. 28a;

20) w art. 34a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wprowadza do obrotu paliwa stałe niezgodnie z art. 7 ust. 7a pkt 1–3, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

21) w art. 35a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązкови:

a) nie wystawia świadectwa jakości albo

b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo

c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe;

10) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz z przeznaczeniem innym niż określone w art. 1 ust. 2, który wbrew obowiązкови nie przechowuje kopii dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1.”;

22) w art. 35c dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł;

2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.”;

23) w art. 35d:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1–6, 9 i 10, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli,”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.³⁾) w art. 2 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zadania wynikające z zakazu obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych, o którym mowa w art. 7 ust. 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, 650 i 1654);”.

Art. 3. Przegląd, o którym mowa w art. 3a ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, jest wykonywany po raz pierwszy nie później niż 2 lata po wejściu w życie przepisów wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 1000, 1039, 1499, 1544 i 1577.

Art. 4. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów będący skutkiem finansowym ustawy wynosi w:

- 1) 2018 r. – 0,00 zł;
- 2) 2019 r. – 3 310 000 zł;
- 3) 2020 r. – 3 190 000 zł;
- 4) 2021 r. – 3 270 000 zł;
- 5) 2022 r. – 3 350 000 zł;
- 6) 2023 r. – 3 430 000 zł;
- 7) 2024 r. – 3 520 000 zł;
- 8) 2025 r. – 3 610 000 zł;
- 9) 2026 r. – 3 700 000 zł;
- 10) 2027 r. – 3 790 000 zł.

2. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej będący skutkiem finansowym ustawy wynosi w:

- 1) 2018 r. – 0,00 zł;
- 2) 2019 r. – 2 710 000 zł;
- 3) 2020 r. – 2 520 000 zł;
- 4) 2021 r. – 2 580 000 zł;
- 5) 2022 r. – 2 650 000 zł;
- 6) 2023 r. – 2 710 000 zł;
- 7) 2024 r. – 2 780 000 zł;
- 8) 2025 r. – 2 850 000 zł;
- 9) 2026 r. – 2 920 000 zł;
- 10) 2027 r. – 2 990 000 zł.

3. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli przez organy Krajowej Administracji Skarbowej będący skutkiem finansowym ustawy wynosi w:

- 1) 2018 r. – 0,00 zł;
- 2) 2019 r. – 2 410 000 zł;
- 3) 2020 r. – 2 280 000 zł;
- 4) 2021 r. – 2 340 000 zł;
- 5) 2022 r. – 2 400 000 zł;
- 6) 2023 r. – 2 460 000 zł;
- 7) 2024 r. – 2 520 000 zł;
- 8) 2025 r. – 2 580 000 zł;
- 9) 2026 r. – 2 650 000 zł;
- 10) 2027 r. – 2 710 000 zł.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków związanych z kontrolowaniem jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu lub obejmowanych procedurą celną dopuszczenia do obrotu.

5. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący określony w ust. 4 w tym zakresie.

6. Właściwy wojewoda monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 2, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący określony w ust. 4 w tym zakresie.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 3, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący określony w ust. 4 w tym zakresie.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 ust. 7a pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2020 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*